

עפ"ג 30216/12/14 - חנית דנה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עפ"ג 30216-12-14 דנה נ' מדינת ישראל
14 אוקטובר 2015

לפני: כב' הנשיאה דבורה ברלינר, אב"ד

כב' השופט ג'ורג' קרא, ס"נ

כב' השופטת אסתר נחליאל-חיאט

המערערת:	חנית דנה
נגד	
המשיבה:	מדינת ישראל

נוכחים:

המערערת וב"כ - עו"ד עמית בר

ב"כ המשיבה - עו"ד יוסי קורצברג

המערערת - נאשמת חנית דנה

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המערערת הורשעה על סמך הודייתה בעובדות כתב האישום המתוקן המצוי בפנינו. מדובר בכתב אישום הכולל שלושה אישומים המתעדים יחד 121 מקרים של הונאה בכרטיס חיוב. כל אישום מפרט הונאה בכרטיס חיוב מסוים והשימושים שעשתה המערערת באותו כרטיס. סה"כ, כפי שציינה כב' השופטת קמא, מדובר בסכום כולל, בכל שלושת הכרטיסים, של 109,000 ₪, על-פי הפירוט המצוי בכתב האישום. השימוש שעשתה המערערת בכרטיסים כולל עשרות פעמים של שהייה ולינה בבתי מלון וכן רכישת פריטים אחרים, לרבות פריטים שניתן לראות בהם כפריטי מותרות.

בית משפט קמא (כב' השופטת ה' נאור) קיבל באשר למערערת תסקיר שירות מבחן. ההתייחסות לתסקיר שירות

המבחן תפסה בדיעבד חלק לא מבוטל בהחלטת בית משפט קמא. שירות המבחן המליץ בתסקיר על הטלת עונש בהיבט השיקומי והטיפולי. במסגרת זו המליץ שירות המבחן על הטלת צו של שירות לתועלת הציבור בהיקף נרחב וכן על המשכת הטיפול במסגרת השירות, תוך התייחסות למסגרת המדויקת שבה אמורה היתה המערערת להשתלב.

בית משפט קמא לא קיבל את המלצת שירות המבחן. תוך מתיחת ביקורת על האמור בו. אליבא דכב' השופטת קמא, שירות המבחן אימץ את גרסתה ואת טיעוניה של המערערת מבלי לבדוק אותם, שעל כן ספק אם ניתן לסמוך על הדברים. בסופו של דבר, סבר בית משפט קמא כי מדובר בשלושה אירועים. כל כרטיס אשראי מהווה אירוע בפני עצמו, כשבמסגרת כל אירוע כזה מצויים כל אותם שימושים באותו כרטיס. על המערערת הוטלו העונשים הבאים: מאסר בפועל של 15 חודש, מאסר על תנאי של 6 חודשים וכן קנס בסך 5,000 ₪.

על גזר הדין הוגש הערעור בפנינו.

הטיעון המרכזי כי המערערת עברה תהליך של שיקום ויש מקום לעשות שימוש בחריג המאפשר לסטות ממתחם הענישה בשל טעמי שיקום. המערערת לא הסתבכה מאז ביצוע העבירה בעבירות נוספות. נסיבותיה האישיות קשות ביותר. היא אם חד הורית לילד שהיה בזמן הגשת הערעור כבן 11, לפיכך גזר הדין גוזר לא רק את דינה אלא גם את דינו של בנה הקטין. למערערת קשיים כלכליים רבים, היא עומדת בפני תביעות בהוצל"פ. היה מקום לתת משקל גם לנסיבות חייה הקשות. בשורה התחתונה, הטענה היא כי המערערת שינתה את אורחות חייה ומכאן העתירה להקל בעונשה ולמנוע את שליחתה למאסר מאחורי סורג ובריח.

בישיבה הקודמת שהתקיימה ב- 4.5.15 בפנינו ראינו לנכון, לאחר ששקלנו את הדברים, להמשיך לעקוב אחר המערערת למשך פסק זמן משמעותי נוסף שרק בסופו נאמר את דברנו. כיוון שדובר על פרק זמן משמעותי ראינו לנכון גם לקבל תסקיר עדכני של שירות המבחן. היום מונח בפנינו תסקיר עדכני. התסקיר הוא מפורט ביותר. הוא מציין את נסיבות חייה הנוכחיות של המערערת. הנתון החשוב שעולה מהתסקיר הינו, כי המערערת עובדת היום, לא הסתבכה מאז בכל עבירה נוספת, אכן היא החליפה מקומות עבודה בתקופה שבה עקב אחריה שירות המבחן, אולם גם באשר לעבודה בה היא מועסקת כרגע הוצגו בפני שירות המבחן תלושי שכר, כך שלא ניתן לומר הפעם כי שירות המבחן הסתמך רק על דבריה ולא על ראיות נוספות. שירות המבחן חוזר על המלצתו להטלת עונש בהיבט השיקומי והטיפולי. במסגרת זו יוטל על המערערת צו מבחן והמאסר בפועל יופחת ויועמד על עבודות שירות. הנתון הנוסף החשוב העולה מתסקיר שירות המבחן הינו, כי המערערת בהיריון בשבוע ה- 27 להריונה. אין צורך להכביר מילים על משמעות ריצוי המאסר בעודה בהריון.

הסנגור עותר מטבע הדברים לאמץ את המלצות שירות המבחן. התביעה טוענת כי בית משפט קמא לא שגה בגזר הדין בענישה שהטיל ובהתייחסותו לנתונים שהיו בפניו, ומכאן שלא קמא עילה להתערבות ערכאת הערעור.

שקלנו את הדברים ודעתנו היא, כי במקרה זה ובאופן חריג יש מקום להתערב בענישה.

אלה נימוקינו:

העבירות שמדובר בהן בוצעו בשנת 2009. אנו מצויים היום בשלהי שנת 2015. המערערת לכל הדעות לא הסתבכה מאז בביצוע כל עבירה נוספת בכל תחום שהוא. נתון זה בעינינו הוא משמעותי וכמעט יכול לשאת על גבו את משקל ההכרעה. העובדה שבמשך כל אותה תקופה ארוכה לא הסתבכה המערערת בעבירות נוספות, מצביעה על שיקום אמיתי בהבדל ממלל שמושמע בפני קצין המבחן כדי להשפיע עליו באשר להמלצותיו בתסקיר. 6 שנים היא תקופה ארוכה וכאמור אנו מייחסים לה משקל רב.

נתון נוסף שלו אנו מייחסים משקל הינו העובדה שהמערערת עובדת לאורך כל התקופה. גם אם החליפה מקומות עבודה עדיין היא עובדת, גם נכון לנקודת הזמן הנוכחי, ובפני שירות המבחן הוצגו תלושי משכורת. העובדה שהמשכורת איננה מספיקה לקיומה והיא עדיין נאלצת להיזקק לשירותי הרווחה, אינה צריכה להיזקק לחובתה. אדרבא, טוב עושה המערערת כשהיא פונה לשירות הרווחה ולא לדרכים אפלות ובלתי חוקיות כפי שנהגה בעבר.

נתון נוסף משמעותי בעינינו הינו הריונה של המערערת ומשמעותו, זאת לצד היותה אם חד הורית לילד שאותו הזכרנו לעיל.

בשורה התחתונה, אנו סבורים כי גם אם לא שגה בית משפט קמא במתחם הענישה שקבע, זהו המקרה שניתן לסטות בו ממתחם הענישה בשל טעמי שיקום. אנו מעמידים איפוא את עונשה של המערערת על 6 חודשים אותם תוכל לרצות בדרך של עבודות שירות, כפוף לחוות דעת ממונה שתומצא לנו.

באשר לקנס: הקנס הוא מינימלי, שעל כן איננו רואים לבטלו. יחד עם זאת, אנו פורסים אותו ל- 10 תשלומים של 500 ₪ כל אחד מהם, כשהראשון יהיה ב- 1.12.15. אם תעמוד המערערת בתשלומים, לא ישא הקנס הפרשים כלשהם.

את חלף הקנס אנו מעמידים על 30 יום במקום 50 יום.

לצורך קבלת חוות דעת ממונה אנו קובעים את הדיון בפנינו לתאריך 16.11.15 שעה 08:30.

ניתן והודע היום א' חשוון תשע"ו, 14/10/2015 במעמד הנוכחים.

אסתר נחליאלי-חיאט,
שופטת

ג'ורג' קרא, ס"נ

דבורה ברלינר, נשיאה
אב"ד